

Overheidsconsultatie Aanpassing Regeling modelvliegen en Regeling op afstand bestuurd vliegtuigen

L.S.,

Ik heb ten aanzien van voorgestelde aanpassing twee opmerkingen, beide voorzien van toelichting.

1.

De voorgestelde aanpassing gaat geheel voorbij aan het bestaan van takken van de modelvliegsport die onmogelijk vanaf een clubterrein kunnen worden beoefend.

Dit laatste, in combinatie met ingesloten regelingen op het gebied van ruimtelijke ordening, gemeentelijke verordeningen, etc., heeft er voor zowel diverse wedstrijd- als recreatieve klassen al toe geleid dat het bestaansrecht hiervan in ons land grotendeels of zelfs totaal is verdwenen.

Opnieuw dreigen nu, eveneens zeldzamer, vormen van de in Nederland beoefende modelvliegsport tussen de wal en het schip te vallen, ik noem er twee:

Modelwatervliegtuigen starten en landen vanaf/op water dat zich doorgaans nooit op een clubterrein zal bevinden.

De aangepaste Regeling, zoals voorgesteld voor modelvliegen buiten clubterreinen, zal het vliegen met modelwatervliegtuigen daardoor geheel onmogelijk maken.

Hoewel eveneens op beperkte schaal, het vliegen met *zweefmodellen in hellingstijgwind* wordt onder andere ook aan de Nederlandse kust beoefend. Ook dit zal na de voorgestelde aanpassing van de Regeling niet meer mogelijk zijn.

De voorgenomen begrenzings tot maximaal 50 m. hoogte en 100 m. afstand van de bestuurder kunnen in dit licht niet als een werkbare optie worden gezien.

Wat ik bij de motivatie van de voorgestelde wijzigingen vooral mis, zijn uitkomsten van het onderzoek waarmee onomstotelijk wordt aangetoond dat deze verregaande inperking van de klassieke modelvliegsport tot meer veiligheid zal leiden.

Op de daarvoor toegestane plaatsen, in het luchtruim tussen de oude en de voorgestelde, nieuwe grenzen zou immers al geen ander regulier luchtverkeer mogen plaatsvinden dan alleen door verantwoordelijke, klassieke modelvliegers.

En juist dit laatste vormde geen probleem, waardoor de voorgestelde, strengere regulering zijn doel voorbij schiet en slechts tot onnodige complicaties leidt.

Het zou goed zijn als deze ongewenste situatie nog op tijd voorkomen wordt door aanpassingen in de nu voorliggende tekst van de Regeling, om op deze wijze de continuïteit van de klassieke modelvliegsport te kunnen waarborgen.

In dit licht stel ik voor de begrenzings voor de klassieke modelvliegsport, op andere toegestane locaties dan clubterreinen, vast te stellen op een hoogte van maximaal 120 m. boven het maaiveld en een horizontale afstand tot de bestuurder van maximaal 350 m.

2.

Sinds in de Regeling Modelvliegen 2005 de laatste bepalingen aangaande lijnbestuurde modellen werden geschrapt is de wettelijke status van deze kleine, maar in Nederland op internationaal niveau nog steeds bijzonder actieve, tak van de sport onduidelijk.

Nergens worden deze modellen nu als modelluchtvaartuigen omschreven. Men mag er derhalve vanuit gaan dat op deze modellen de (eveneens) voor modelluchtvaartuigen geldende NOTAMs niet van toepassing zijn.

Dit zou op zich geen probleem mogen vormen, maar helaas is het door deze vage, ontoereikende regelgeving toch voorgekomen dat zelfs clubbesturen op grond van een NOTAM ook het vliegen met lijnbestuurde modellen meenden te moeten verbieden. Let wel: lijnbestuurde modellen kunnen nooit hoger vliegen dan 25 m boven het maaiveld en nooit verder dan 25 meter van de bestuurder.

Dientengevolge kan er van enig risico voor andere gebruikers van het luchtruim geen sprake zijn.

Een dergelijk, op onzuivere gronden uitgevaardigd verbod treft met name de trainingsschema's van internationale wedstrijdvliegers.

Het zou daarom goed zijn als er in de Regeling Modelvliegen voor **alle** typen modelvliegtuigen een heldere omschrijving komt, die –zoals nu wel het geval blijkt te zijn– geen ruimte meer laat voor willekeurige interpretaties.

Hierbij zal het werkelijke risico leidend zijn voor het al dan niet van toepassing zijn van NOTAMs betreffende modelluchtvaartuigen.

Voor wat betreft lijnbestuurde modellen stel ik daarom de volgende definitie voor:

Een lijnbestuurd model is een modelluchtvaartuig dat tijdens de vlucht door middel van een of meerdere stalen lijnen verbonden is met de bestuurder. De besturing van het model ter beïnvloeding van het vluchtpad, zal alleen op mechanische wijze via de lijnen plaatsvinden door bediening van hoogteroer en, facultatief, flaps. Veiligheidseisen, waaronder maximale lijnlengte, zijn conform als gesteld aan die voor de meest overeenkomende FAI wedstrijdklasse.

Het vliegen met klassieke modelvliegtuigen vereist meer dan oppervlakkige kennis en vaardigheden, iets wat voor het vliegen met recreatieve multicopters nauwelijks gezegd kan worden.

Dat dit laatste buitengewoon aantrekkelijk is voor een groep die niet serieus modelvliegen maar veeleer normoverschrijdend gedrag als hoogste levensdoel schijnt te hebben, behoeft geen betoog.

Ik hecht er aan te benadrukken, omdat als aanleiding voor het verscherpen van de regelgeving voortdurend het grove misbruik van recreatieve multicopters wordt aangevoerd, het uiteraard niet zo zou mogen zijn dat de groep klassieke modelvliegers, die hier part noch deel aan heeft, een onverdiend zware tol betaalt.

Want dat zal, na het in ongewijzigde vorm invoeren van de aanpassing van de Regeling zeker het geval zijn.

Ik vertrouw er op dat U daarom, in samenwerking met de vertegenwoordigers van de KNVvL, afd. Modelvliegsport, de door mij aangekaarte onvolkomenheden in de voorgenomen aanpassing zult oplossen.

Vriendelijke groet,

Bruno J. van Hoek
Almere

Modelbouwer & vlieger sinds 1964
Internationaal wedstrijdvlieger sinds 1974
KNVvL erkend modelvlieginstruuteur